

Wessely Gábor

Modern idők

Töltsd le az appot!

Töltsd le az appot! Töltsd le az appot! Mindenütt ezt a dumát nyomják. Gyerekek, én nem akarom letölteni! Megéltem 65 évet anélkül, hogy letöltöttem volna, ezt a kis időt, ami földi vendégszereplésemből hátra van, már csak átvészelem apptalanul! Tölts le, akinek prímsszámmal kezdődik a neve vagy keselyűk ringatták a bölcsőjét! Engem nem izgat az app.

Apám se töltötte le, nagyapám se, mégis elváltak. Ha venni akartak valamit, elballagtak a boltba, ha ügyeket intéztek, bementek a tanácsshoz, a földhivatalba vagy a bankba. Sima séma.

Persze a szegény munkáltatók minél kevesebb dolgozót akarnak foglalkoztatni, spórolnak, hogy hóvégére is maradjon egy kis koszt pénzük, s ezért reklámozzák az online vásárlást, online ügyintézését, online bankolást. Ám én szeretek a szemébe nézni annak, akitől háromszögletű kockasajtot veszek vagy tulajdonilap-másolatot igényelek a saját tulajdonomról, mert fontosnak tartom a hús-vér emberek közötti kommunikációt, és érdekel a természetes intelligencia.

Az appolásra bírható felnővekvő nemzedék lelkes. Bár bizonyára nehezen viselik, hogy az utódot még ma is kilenc hónapon keresztül ki kell hordani, s nem tölthető le egy netes felületről. Titkon persze remélik, hogy a továbbiak megoldhatók lesznek néhány

billentyűkombinációval: ringatás, etetés, némítás, tisztába tevés. De nem! De de! Tuti, hogy már folynak kísérletek az apposított pelenkacserére néhány eldugott, sok-sok sárgásbarna alapanyaggal rendelkező laboratóriumban!

Felnézve

Szórakoztunk. Főleg én. Családunk ifjaival Pestre utaztam, a cirkuszbá. Ahogy manapság illik, megvették online a jegyeket az előadásra és a vonatra, aztán az állomáson nyomogatták az okos telefonjaikat, hogy kiderítsék, hanyadik vágányra érkezik a szerelvény. Versengtek, ki bukkan rá elsőként az értékes adatra a virtuális térben. Én meg felnéztem az információs táblára, és leköröztem a csapatot: a másodikról indul.

Útközben a budapesti közlekedésre kerestek rá: metróval kell mennünk a Deák térig, onnan kisközdalattal a Városligetbe, a Széchenyi fürdőig. Az átszállásnál akadt némi bonyodalom, mert ahogy se találtak olyan applikációt, amelyik a föld alatti tájékozódást segítette volna. Még a végén eltévedünk a mozgólépcsők, le-, fel- és átjárók labirintusában! Elmélyülten kattintgattak, megint csak lefelé pislogva, én meg felnéztem az útbaigazító piktogramokra, és azt mondtam: itt jobbra, aztán ott megint jobbra.

Kiszállva a fürdőnél, nemes vetelkedésbe kezdtek, hogy ki talál hama-

rabb gyalogosoknak való navigációs alkalmazást. Merre induljunk? GPS-es program, műholdas kapcsolat... Izgatottan szemeztek a kijelzőjükkal, persze lehajtott fejjel, én meg felnéztem és megláttam az út túloldalán a Fővárosi Nagycirkusz feliratot. Menjünk át, ott van – mutattam nekik.

Hitetlenkedtek. Okostelefon nélkül is lehet tájékozódni, informálódni, élni? Igen, sok minden megoldódik, világossá válik, ha valaki felfelé néz...

Metaverzum

Már az univerzumnak is van virtuális megfelelője: a metaverzum. Illetve még nincs kész; most alakul. Mint ahogy az univerzum sincs kész. Állandó változás jellemzi ezt is, azt is. Szereplők jönnek-mennek, történések kerülnek az érdeklődés középpontjába, s zuhannak a feledés mélyére.

Az univerzum 13,8 milliárd éves, a metaverzum mindössze 15 esztendő múltra tekint vissza, a Second Life nevű internetes játék elterjedésének köszönhetően. A tévében beszélgettek róla néhányan, köztük olyanok, akik

már több mint tíz éve élnek a virtuális világban. Az avatárjuk teszi a dolgát, más játékosok avatárjaival lép kapcsolatba, dolgozik, bulizik, játszik, üzletet köt velük. Állítólag aki hosszú ideig marad játékban, az evilági létében is érzékelhető metamorfózison megy át.

S mindez semmi, mondják a fejlesztők, mert jön a Sensor, az új program, mely már a testbeszédet is érzékeli. Nem billentyűzet és joystick segítségével vezérem az avatáromat, hanem kéz- és fejmozdulatokkal. Jár a szája, dumál, ha dumálok. A Second Life felhasználók közül néhányan már átigazoltak a Sensorhoz, segíteni a részletek kidolgozását. Azt mondják: hamarosan ellenállhatatlan lesz az online világ.

A programozók még óvatoskodnak. Szerintük a kvantumszámítógépek elterjedésével lesz csak igazán élvezhető a játék, de akkor annyira, hogy mindenki, mindig benne akar lenni. Egyelőre „csak” ötvenmillió regisztrált felhasználó mozog a metaverzumban.

Érdemes átköltözni! Ott garantált a halhatatlanság. Avatárjaink simán túlélnek minket.

Szoborsétány, 2022